Historie kvark-gluonového plazmatu

Michal Šumbera Ústav jaderné fyziky AV ČR

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

<u>UPOZORNĚNÍ:</u>

Ministr zdravotnictví varuje:

Tato přednáška obsahuje zaujatou a neúplnou informaci, která může mít negativní vliv na zdraví a duševní pohodu těch, kteří očekávají či vyžadují něco jiného.

Prologue

"if we look back to the first 0.0001 second of cosmic history when temperature was above 10¹² K we encounter theoretical problems of a difficulty beyond the range of modern statistical mechanics.

At such temperatures there will be a large number of strongly interacting particles in thermal equilibrium - mesons, baryons and antibaryons – with average interparticle distances smaller than typical Compton wavelenght.

Particles will be in state of perpetual interaction and there is no reason to expect that they will follow any simple equation of state."

"However, the temptation to try is irresistible..."

Steven Weinberg, chapter 15, §11 Gravitation and Cosmology, 1972

 $10^{12} \text{ K} \approx 100 \text{MeV}$

Hagedornova limitní teplota T_c

- 1. Statistický bootstrap: Hadron se skládá z hadronů.
- Hagedornův model: <u>Hadronový plyn</u> při nenulových teplotách je <u>směs ideálních relativistických plynů</u>. Každá komponenta přispívá vahou ρ(m).

$$Z^{r}(T,V) = \exp \stackrel{\acute{e}}{\underline{\partial}} \frac{VT}{2\rho^{2}} \stackrel{\acute{e}}{\underline{\partial}} Z(T,V,m) r(m) dm \stackrel{\acute{u}}{\underline{u}}$$
$$Z(T,V,m) = \exp \stackrel{\acute{e}}{\underline{\partial}} \frac{VT}{2\rho^{2}} m^{2} K_{2} \stackrel{\emph{a}}{\underline{C}} \frac{m \stackrel{\emph{O}}{\underline{u}}}{T \stackrel{\emph{O}}{\underline{u}}}$$

 $r(m) \mu \exp(bm)$ Experimentálně potvrzeno pro $m \le 2 \text{ GeV}$

$$m \gg T: \qquad Z^{\rho}(T,V) = \exp\left[\frac{VT}{2\pi^2} \int_0^{\infty} \sqrt{\frac{T}{m}} \exp\left(-\frac{m}{T}\right) \exp(bm) dm\right] \to \infty \text{ for } T > T_c = \frac{1}{b}$$

Při teplotách $T > m_{\pi}$ nemůže hadronový plyn existovat

Kvantová Chromodynamika = teorie silných interakcí!

"za objev asyptoticlé svobody teorie silných interakcí "

David J. Gross

H. David Politzer

Frank Wilczek

 4π

$$V(Q)_{Q>2GeV} = -k_s 4\rho \frac{\partial_s(Q)}{Q^2}$$

Dva paradoxy počátku 70. let:

- 1. Kvarky se chovají jako nezávislé, když jsou blízko sebe, ale nelze je od sebe odtrhnout. Bezprecedenční hypotéza: UVĚZNĚNÍ!
- 2. Tvrdě zasažené kvarky rychle zrychlují, aniž by přitom vyzařovali energii. Nejsilnější známá přírodní síla je "vypnuta": SVOBODA!

D. J. Gross and F. Wilczek, Phys. Rev. Lett. 30 (1973) 1343

N. Cabibbo and G. Parisi, Phys. Lett. B 59 (1975) 67

T.D. Lee

W. Greiner

^{5 x 10°} years H. D. Politzer, Phys. Rev. Lett. 30 (1973) 1346

J. C. Collins and M. J. Perry, Phys. Rev. Lett. 34 (1975) 1353

E. V. Shuryak, Zh. Eksp. Teor. Fiz. 74, 408 (1978)

L. Van Hove

Krátká historie Kvark-Gluonového Plazmatu 1974: <u>T.D. Lee</u> navrhnul strategii<u>"vakuového inženýrství"-</u> dočasné znovu ustanovení narušené symetrie fyzikálního vakua a vytvoření nového anomálního stavu jaderné hmoty s vysokou hustotou.

1975: <u>W. Greiner</u> navrhnul použít k dosažení tohoto stavu srážky <u>relativistických těžkých iontů</u>.

<u>J.C. Collins & M.J. Perry</u> si uvědomili, že z asymptotické svobody QCD vyplývá existence horké a husté formy hmoty tvořené dekonfinovanými kvarky a gluony. <u>N. Cabibo & G. Parisi</u> navrhli interpretovat exponenciálně rostoucí hadronové spektrum jako signál existence dekonfinované kvarkové fáze při teplotách $T \ge m_{\pi}$.

1978: <u>E.V. Shuryak</u> zavedl termín <u>kvark-gluonové plazma</u>.

J. Kapusta, B. Müller & J. Rafelski: Quark-Gluon Plasma, Theoretical Foundations, *An annotated reprint collection*, Elsevier 2003

Proč je Kvark-Gluonové Plazma důležité

- Je to konečná, původní forma jaderné hmoty při vysokých teplotách a/nebo velkých baryonových hustotách.
- 1. Hlavní forma hmoty krátce po velkém třesku.
- Je příkladem jednoho z fázových přechodů, ke kterým docházelo při vysokých teplotách po vzniku vesmíru.
- Vysvětluje odkud se bere hmota hadronů a jak dochází k uvěznění kvarků do hadronů.

Fázové diagramy: H₂O a jaderná hmota

Fázový diagram vody.

Fázový diagram QCD v proměnných teplota T vs. baryonový chemický potenciál µ_B.

Fázový diagram jaderné hmoty (QCD)

Fázové přechody QCD

Studujeme neporuchové "vakuum", které vězní kvarky, tím, že jej "roztavíme"

- Experimentální metoda:
 - Vysokoenergetické srážky těžkých jader
- Experimentalní měření: Užíváme sondy/signály, které
 - Sami vznikají
 - Jsou citlivé ke všem časovým škálám srážky

Fázový diagram QCD

Vysokoteplotní fázový přechod QCD v kostce

- Q: Jak osvobodit kvarky a gluony z oblasti odpovídající charakteristickým rozměrům jejich uvězněni (tj. 1fm)?
- A: Vytvořme hustotu energié >> normální jaderná dustota: $e >> r_0 = 0.17 \text{ GeV} / \text{fm}^3$

Hrybý odhad: Ideální plyn nehmotných a neinteragujících částic

Hustota energie pro "g" nehmotných d.o.f

8 gluonů, 2 spinové orientace; 2 druhy kvarků, antikvarky, 2 spiny, 3 barvy

$$\begin{aligned} \mathcal{C} &= g \frac{p^2}{30} T^4 = \hat{I} 2 \times 8_g + \frac{7}{8} \times 2_s \times 2_a \times 2_f \times 3_c \bigvee_{p=3}^{0} \frac{p^2}{30} T^4 \\ &= 37 \times \frac{p^2}{30} T^4 \qquad \gg 12 \times T^4 \gg 12 \times \frac{2}{5} \frac{\hbar}{1} \frac{\dot{0}^4}{fm\dot{\phi}} \gg 2.4 \text{ GeV / fm}^3 \end{aligned}$$

Vysokoteplotní fázový přechod QCD v kostce

- Q: Jak osvobodit kvarky a gluony z oblasti odpovídající charakteristickým rozměrům jejich uvězněni (tj. 1fm)?
- A: Vytvořme hustotu energié >> normální jaderná dustota: $e >> r_0 = 0.17 \text{ GeV} / \text{fm}^3$

Hrybý odhad: Ideální plyn nehmotných a neinteragujících částic

Hustota energie pro "g" nehmotných d.o.f

8 gluonů, 2 spinové orientace; 3 druhy kvarků, antikvarky, 2 spiny, 3 barvy

$$\mathcal{C} = g \frac{\rho^2}{30} T^4 = \frac{1}{1} 2 \times 8_g + \frac{7}{8} \times 2_s \times 2_a \times 3_f \times 3_c \bigvee_{\rho=1}^{0} \frac{\rho^2}{30} T^4$$
$$= 47.5 \times \frac{\rho^2}{30} T^4 \gg 15.4 \times T^4 \gg 15.4 \times \frac{\alpha}{c} \frac{\hbar}{1} \frac{\sigma^4}{fm \, \phi} \gg 3 \,\text{GeV} \,/\,\text{fm}^3$$

Vybereme soustavu s větším tlakem $P = \frac{1}{3} \frac{U}{V} = \frac{\varepsilon}{3} = g \frac{\pi^2}{90} T^4$

Neporuchová QCD: QCD na mřížce

Numerický výpočet dráhového integrálu

 $Z(V,T,\mu_f) = \int \mathcal{D}A_{\nu} \mathcal{D}\bar{\psi} \mathcal{D}\psi \ \mathrm{e}^{-S_E(V,T,\mu_f)}$

pomocí prostoro-časové mřížky

Deconfinement

LQCD predicts a phase transition to a quark-gluon plasma where the long range confining force is screened.

Stavová rovnice při $T < 4T_c$

Silné odchylky od chování ultrarelativistického ideálního plynu (ε=3p) až do velmi vysokých teplot T_c ≤ T ≈ 3Tc.
 ⇒ V QGP fázi existuje podstatná zbytková interakce mezi kvarky a gluony. Nejedná se tedy o plyn ale o kapalinu!

Plazma

Plazma = ionizovaný plyn, tvoří 99% viditelné hmoty vesmíru. Různé druhy plazmatu lze vytvořit pomocí vysokých teplot, Elektrických polí nebo záření.

- 1. Nerelativistické relativistické plazma
- 2. Klasická kvantová plazma (bílí trpaslící)
- Ideální silně vázané plazma (vícekomponentní plazma obsahující ionty, elektrony, neutrální plyn a mikročástice, např. Prachové částice)

Druhy plazmatu

Silně vázaná plazma

Parametr síly interakce v plazmatu: $\Gamma \equiv \frac{E_{pot}}{E_{kin}} = \frac{Q^2}{dT}$

Q: náboj částic plazmatu *d*: vzdálenost mezi částicemi *T*: teplota plazmatu

Ideální plazma: $\Gamma << 1$ (pro většinu platí: $\Gamma < 10^{-3}$)

Silně vázané plazma: $\Gamma > O(1)$

Příklad: iontová komponenta v bílém trpaslíkovi, NaCl,... Neporuchový popis, např. molekulární dynamika Jednokomponentní, čistě kulombická (odpudivá) interakce: $\Gamma > 172 \rightarrow Kulombický krystal$ Setsuo Ichimaru: Strongly coupled plasmas: hig

Setsuo Ichimaru: Strongly coupled plasmas: highdensity classical plasmas and degenerate electron liquids, <u>Rev. Mod. Phys. 54, 1017–1059 (1982)</u>

Použití na případ QGP

Odhad interakčního

$$g - silná vazbová konstanta \qquad \Gamma \cong C \frac{g^2}{4\pi dT} = C \frac{\alpha_s}{dT}$$

$$C = 4/3 \text{ (kvarky), } C = 3 \text{ (gluony)}$$

$$T = 200 \text{ MeV} \implies \alpha_s = 0.3 - 0.5$$

$$d = 0.5 \text{ fm}$$

$\Rightarrow \Gamma = 0.75 - 3 \Rightarrow QGP \text{ kapalina};$ Pro ultrarelativistické plazma: magnetické interakce jsou stejně důležité elektrické $\Rightarrow \Gamma = 1.5 - 6$ Nový fázový diagram QCD QGP Gas QGP Liquid Hadron Gas Hadron Gas

Srážky relativistických jader: malý "velký třesk" v laboratoři

Uvažujme srážku dvou komárů

 $2 \times \frac{1}{2}mv^2 = (1g) \times (10cm/s)^2 = 10\mu J$

Tomografie plazmatu

Produkce hadronových spršek ("jetů")

Tomografie plazmatu analogie s pozitronovou emisní tomografií (PET)

úlohu radionuklidů hrají tvrdé srážky k nimž dochází na počátku srážky jader.

roli záření beta přebírají kvarky a gluony prolétávající plazmatem

Radionuklidy: ¹¹C, ¹³N, ¹⁵O, ¹⁸F Produkce "tvrdých" částic v proton-protonových a jádro-jaderných srážkách na RHIC

p+p→jet+jet

 $Au+Au \rightarrow cokoliv$

Srážky protonů a jader

AA srážka

• Dramaticky rozdílná (ppačpá) (pračpá) (pračpá

⇒ V centrálních srážkách Au-Au vzniká nový stav jaderné hmoty.

Jiný pohled na potlačení jetů:

Otázka: "Jak moc je nová hmota neprůzračná pro tvrdé částice?"

$$\begin{split} \varepsilon_{Bj}(1fm/c) &\approx 5.5 GeV/fm^3 &\approx 30 \times \rho_0 \approx 10 \times \rho_N \\ \varepsilon_{Bj}(0.35 fm/c) &\approx 16 GeV/fm^3 \approx 95 \times \rho_0 \approx 30 \times \rho_N \quad (\tau_0 \approx 1/m_T) \\ \varepsilon_{Bj}(0.14 fm/c) &\approx 40 GeV/fm^3 \approx 235 \times \rho_0 \approx 80 \times \rho_N \quad (\tau_0 \approx 1/Q_s) \end{split}$$

 ρ_0 = hustota atomového jádra

 ρ_N = hustota hmoty uvnitř nukleonu

Měření tlaku plazmatu

Eliptický tok: v rovině srážky nebo mimo

W. Greiner & Co. PRC **25** (1982) 1873

J.-Y. Ollitrault PRD **46** (1992) 229, PRD **48** (1993) 1132 <u>v₂ < 0</u>: při energiích 100 AMeV ≤ E_{beam} ≤ 5 AGeV pomalu se pohybující spektátorová hmota znemožňuje emisi participujících nukleonů či nově vzniklých částic v rovině srážky. Ty se pak jeví jako "vymáčknuté" z reakční zóny.

<u>v₂ > 0</u>: při vyšších energiích stínění vymizí a interakce meziprodukovanými částicemi vedou k preferenční emisi ve srážkové rovině.

Energetická závislost eliptického toku

Druhá harmonická azimutální emisní asymetrie v₂ (v okolí midrapidity, p_T-integrovaná) v závislosti na těžišťové energii připadající na jeden nukleon-nukleonový pár pro semi-centrální srážky jader Pb nebo Au. *ALICE Collaboration, Phys. Rev. Lett.* **105**, 252302 (2010).

Eliptický tok částic: "nejlepší barometr"

Oblast překrytí dvou jader v periferních srážkách má čočkovitý tvar

- Pro částice je je snažší vyletět ve směru x nežli ve směru y
- Interakce mezi částice vytváří tlakový gradient, který umožňuje změřit počáteční anizotripii v souřadnicovém prostoru pomocí měření anizotropie v hybnostním prostoru

Eliptický tok částic s velkým p_T je obrovský !

V₂ = 0.25 znamená, že 3 x více částic vyletí ve směru x (do reakční roviny) než do směru y (tj. mimo reakční rovinu)

Hydrodynamika

Rychlý pokles počáteční prostorové anizotropie způsobený přerozptylem částic a tvrdostí stavové rovnice (K= $\rho dp/d\rho|_{s=const.}$) jaderné hmoty vede k "samozhášení" eliptického toku: Jestliže se eliptický tok nevytvoří brzy po srážce, tj. v době kdy má systém ještě počáteční prostorovou deformaci, pak později již nevznikne (v₂=0) !

Souhlas experimentálních dat s hydrodynamickými výpočty je nejsilnějším argumentem ve prospěch kvark-gluonové kapaliny

Velký srážek hadronů (LHC)

16x16x26 m³,celková váha≈10 000t, 18 různých detektorů

Soustava urychlovačů v CERN

